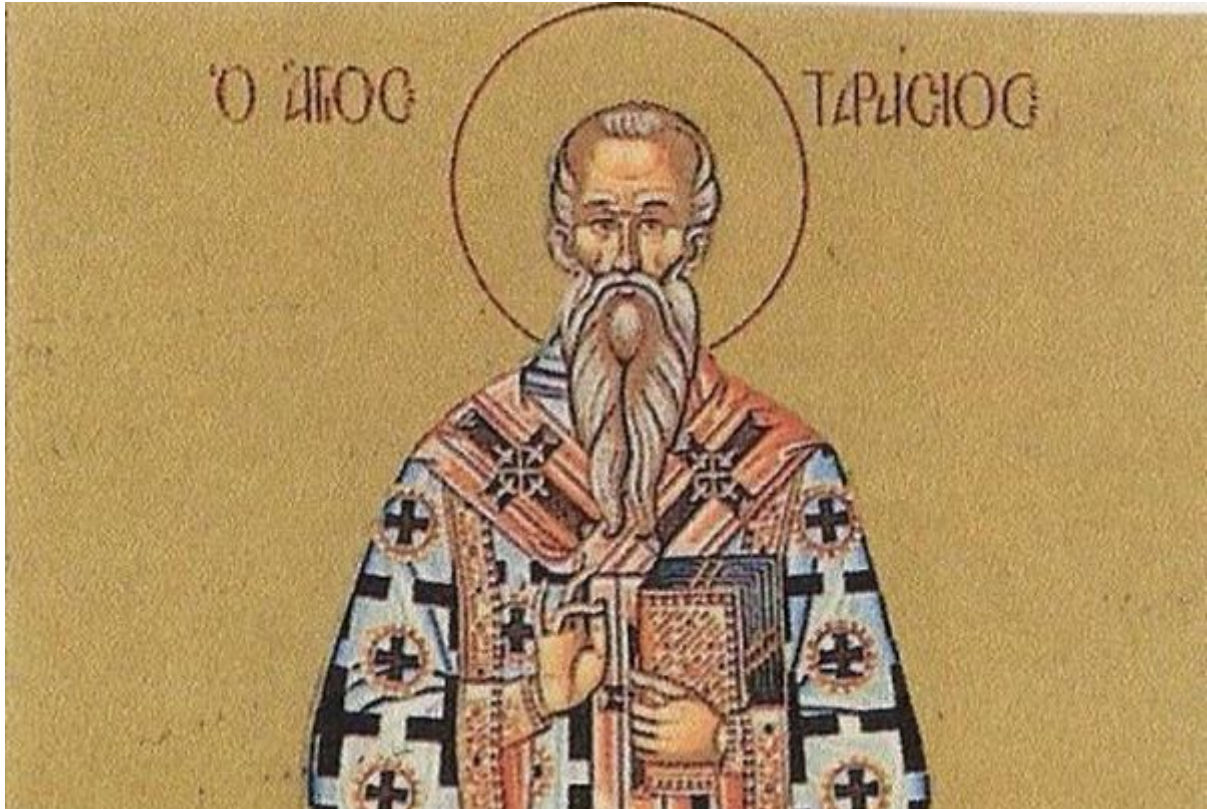

Άγιος Ταράσιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα 25 Φεβρουαρίου η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη των Αγίων Ταρασίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ρηγίνου Επισκόπου Σκοπέλου και Μαρκέλλου Επισκόπου Σολέας της Κύπρου. Στον Επίσκοπο Μάρκελλο αναφέρεται ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ΄ στη μελέτη του «Κύπρος η Αγία Νήσος».

Γράφει: «Μνεΐα τούτου γίνεται ὑπὸ τοῦ χρονογράφου Κυπριανοῦ: «Μάρκελλος ἕτερος ἐπίσκοπος τῆς Σολέας, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Κύπρου καὶ Μάρτυς. Ἑορτάζεται Φεβρουαρίου κέ'». Εἰς τὸ Συναξάριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν 25ην Φεβρουαρίου μνημονεύεται ἄνευ ὑπομνήματος: «ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου». Ἐν Κύπρῳ δὲν ὑπάρχει πόλις Ἀπάμεια, πρόκειται δὲ μᾶλλον περὶ τοῦ Μαρκέλλου Σολέας, ἀρχαιότερον καλούμενης Αἰπείας (ελληνικὴ ονομασία Αἴπεια, που σημαίνει ἀπόκρημνη ράχη), ταυτιζομένου πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ χρονογράφου Κυπριανοῦ μνημονευόμενον».

Ο ἅγιος Ταράσιος καταγόταν ἀπὸ αριστοκρατικὴ οἰκογένεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔλαβε πλούσια μόρφωση καὶ ἀνῆλθε στο τιμητικὸ ἀξίωμα τοῦ

υπάτου. Διακρινόταν για το ορθόδοξο φρόνημα και με την αρετή του επιθυμούσε να αφιερωθεί στο Θεό με όλη του την ψυχή.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα αξιώθηκε να χειροτονηθεί διάκονος, πρεσβύτερος και επίσκοπος. Το έτος 784 μ. Χ. διαδέχθηκε τον Αρχιεπίσκοπο Παύλο στο θρόνο της βασιλεύουσας. Η περίοδος της αρχιερατείας του συμπίπτει χρονικά με την εξάπλωση της εικονομαχίας, η οποία είχε προκαλέσει πολλά δεινά στην Εκκλησία. Εναντίον αυτής της πλάνης αγωνίστηκε ο Ταράσιος με όλη τη δύναμη της ψυχής του και πρωτοστάτησε στη σύγκληση της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου του 787 μ.Χ., στις εργασίες της οποίας και προήδρευσε.

Ο διαρκής αγώνας του για την επικράτηση της Ορθοδοξίας έγινε αιτία για να υποστεί ο Άγιος ποικίλες διώξεις από κοσμικούς άρχοντες και εικονομάχους αυτοκράτορες. Πέθανε το έτος 806 μ.Χ., κατά την ώρα της εσπερινής ακολουθίας, καταλείποντας παράδειγμα ενάρετου και αγωνιστή Επισκόπου, ο οποίος σε όλη την πορεία της ζωής του έδινε την καλή μαρτυρία του Ορθόδοξου φρονήματος και ταυτόχρονα έδινε τον αγώνα της διατήρησης της ενότητας του πληρώματος της Εκκλησίας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου